

Universitätsbibliothek Paderborn

**Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi
Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici**

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

80 Privilegium in dubio praefumi non debet revocatum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

prelat. nomin. in faciem in ver. pro tempore existens, & hæc ratio fuit magis universalis.

Nec obstat, quod privilegium de non solvendis decimis, cum sit alteri præjudiciale, debeat strictissimè interpretari, ut non extendatur ad bona futura, quia hoc non procedit, quando verba sunt universalia, & quando ex eis colligitur mens concedentis, qui voluit etiam eximere bona futura, ut supra dictum est, ad reliqua in contrarium adducta, placuerunt Dominis responsiones Doctorum informantium pro parte Collegij.

Coram codem, Carthaginem decimam Luna 26 Januarii 1579. Dubitavi, at Breve fel. rec. Pij. V. revocet privilegia concessa clericis Societatis Iesu per Sanctæ memor. Paulum III. & Pium IV. super exemptione à decimis, & causa pluries per me proposita, tandem † Domini resolvèrent per supradictum Breve non fuisse revocata privilegia. Movebantur, quia cum dicta privilegia Pauli. III. & Pij IV. sint concessa principaliter dictæ Societati, non autem per viam communicationis privilegiorum Mendicantium, non comprehendantur sub revocatione Pij V. quæ solum revocant privilegia concessa aliis per viam communicationis cum privilegiis Ordinum Mendicantium: & hoc colligebant Domini ex pluribus verbis ipsius Brevis revocatorij.

Primo, ex proœmio, in quo Pius V. facit tantum mentionem de privilegiis, & indultis, tam temporalibus, quam spiritualibus per ipsum Ordinibus Mendicantium concessis, deinde loquitur de eisdem privilegiis per eum ad varias regiones extensis, & ampliatis, † dispositiva igitur ex ipso

proœmio declarari debet, l. fin. & ibi Doct. ff. de hered. instit. ponderabant etiam ex ipso proœmio illa verba relativa, ibi, prout in diversis Apostolicis iteratis, & forsan pluribus vicibus, etiam in fundatione, etiam clericis Societatis Iesu, ut omnibus privilegiis Mendicantibus concessis, & concedendis, gaudeant concessis, & in versatitudines, ubi assertum non fuisse intentionis suæ communicare privilegia Mendicantium aliis Ordinibus non Mendicantibus, in iis, quæ temporalitatem respiciunt.

Secundò, id colligebant ex verbis, dispositivè, in vers. volumus, ubi præcepit omnibus judicibus, ne deinceps canonicos, vel monachos, vel clericos de Iesu privilegiorum hujusmodi communicationem prætendententes, nisi super his, quæ specialitatem concernunt, audiant.

Tertio, ex verbis appositis in clausulis derogatoriis, ibi, ac litteris nostris prædictis, quas ad hoc extendi minime debet volumus, & declaramus; ex quibus omnibus claram appareat illud breve editum fuisse ad effectum tantum revocandi privilegia concessa alijs Ordinibus per viam communicationis privilegiorum Mendicantium, non autem, ut tolleret omnia privilegia concessa principaliter aliis Ordinibus, quæ temporalitatem respiciunt, quod etiam suadetur, quidato, quod res esset dubia, † in dubio non debet præsumi privilegium esse revocatum per aliam concessionem posteriorem, ut per gl. 25. qu. 2. in sum. in vers. item in dubio, per l. si pœnit. ff. de manu. testa. & l. cum hic statu. ff. de de nat. int. vir. & uxor. trad. Feder. de Sen consil. 233. prope fin. vers. item in dubio, Rom consil. 327. numer. 1. Calder. consil. 11. circa fin. vers.

vers. 1. Calder, consil. 11. circa fin. vers. 1.

vers. præterea negare non potest, de privil. 82 vilegia hujusmodi, + habet relationem ad privilegia communicativa, quia dictio hujusmodi repetit omnia comprehensa in præcedentibus cum suis qualitatibus, glos. in cap. Abbate. de elect. in 6. Paris. conf. 52. numer. 32. lib. 3 & conf. 40. num. 50. lib. 4. & in summa sanctæ mem. Pius V. per illud Breve voluit tantummodo revocare omnia privilegia concessa alijs Ordinibus per viam communicationis privilegiorum Ordinum Mendicantium, sive dicta privilegia fuerint concessa per solum ipsum Pium V. post privilegia per ipsum concessa Mendicantibus, sive fuerint antea per Sedem Apostolicam concessa, & communicata etiam in fundatione.

Secundo, non obstat ratio, quæ videtur generalis, nempè quod absurdum videatur Ordines non Mendicantes gaudere exemptione decimarum in præjudicium rectorum parochialium Ecclesiarum, quia ratio est restricta, in illis verbis, cum absurdum sit, eos, qui Mendicantes ex quatuor Ordinibus non sunt, sub Mendicantium hujusmodi colore, & sic per communicationem prætendent exemptionem: non autem in illis Ordinibus, qui vigore privilegiorum ipsis principaliter concessorum exemptionem habent, prout sunt Collegium, & clerici Societatis Iesu, in casu de quo agitur.

83 Et universa societas + prædicta, omnianque, & singulæ illius domus etiam probationis & collegia ubilibet consistentia, præsentia, & futura, eorumque personæ, fructus, redditus, & proventus, etiam bonorum ecclesiasticorum, secularium, & regularium, quorumcunque illis pro tempore unitorum, alizque res, & bona quæcunque, à quibusvis decimis etiam